

ПРОБЛЕМИТЕ НА ЛИНГВОДИДАКТОЛОГИЯТА В ПРОСТРАНСТВЕНО-ВРЕМЕВАТА СИТУАЦИЯ НА XXI ВЕК

Ако речникът е цялата Вселена, подредена по азбучен ред, то научното списание е хронология на науката, фиксирана в статии и съобщения, които с момента на своето отпечатване се превръщат в автентични свидетелства за пътищата на познанието, трасирани от ревностни изследователи на непреходните теоретични истини в преходността на човешкия живот. Появяват се автори новатори, които маркират творческия подем на времето, и автори пазители на познанието, съграждано в продължение на хилядолетия, което трябва да се предаде от поколение на поколение в разбираем и достъпен за реална употреба вид. Лингводидактическата гносеология се проектира чрез блясъка на отделните изследователски открития и оригинални авторови идеи за същността на методологията, теорията и практиката, както и за тяхната конкретна реализация в технологията на езиковото образование. В обсега на списание „Чуждоезиково обучение“ итинерариите на изследователския устрем включват топосите на всички континенти и основни езикови семейства, като остават отворени за нови предизвикателства. Светът на едно научно списание се обитава от автори и читатели, обединени от текстуалността, без разбира се, да се подценяват мястото и ролята на конструкторите на изданието. Особено важна е задачата на редколегиата, която със своята всеотдайност гарантира качеството на списанието и пребъждането на просветителската му мисия.

Наука в действие и транспониране на практики в теория са основата на съвременната лингводидактика на езици и култури, което осигурява появата на нови открития и оптимизирани образователни технологии. Успешното обучение трябва да е не само кратковременно и ефективно, но приятно и полезно със своята базово и всеобхватност. Необходимо е и да стимулира творческия потенциал на избраните България за поле за конструктивното си израстване и развитие.

Мисията на сп. „Чуждоезиково обучение“, ако перифразираме Волтер, е „да обработваме нашата градина“ съзидателно, не с растения едnodневки, а с

устойчиви на времето материали, които увековечават познанието. Въпросът с разработване на стратегия за езиковото образование е сред актуалните задачи пред съвременната лингводидактология. Списание „Чуждоезиково обучение“, като орган за колективно изграждане на теоретико-приложни концепции, допълвани с технолого-практически решения, е призвано да участва активно в конструирането на модерно виждане за проектиране и развитие на ценностно-светогледните и теоретико-методологическите основи на образованието, както и за формиране на вътрешна необходимост от разширяване на знанията и компетентностите в рамките на образователен процес.

Езикът в чуждоезиковото образование отдавна не се разглежда като капсулиран уникален обект, изследван в изолация, а като средство за развитие на духовния свят на човека, което определя по един или друг начин неговото собствено битие и функциониране в обществото. Необходимо е да се отчете, че живеем във време, когато все повече се увеличава броят на образователните услуги и все повече намалява броят на образованите хора. Същевременно се налага да се създадат подходящи ориентири за самореализиране на човека в новите условия на динамично променящото се общество. Образованието цели формиране на характер, който да може да гарантира оцеляването на човека в постоянно променящия се свят с отчитане на неговото собствено израстване и развитие като индивид и като личност. Ето защо самоусъвършенстването и ученето през целия живот са новата образователна цел на ХХІ век, която стои със своята непоколебимост и пред лингводидактиката.

Съвременният свят е не само много разнороден, но и постоянно променящ се под социокултурен, информационен и психологически натиск, чиито източник и цели остават неразгадани. Скоростта на мисълта „вече не се съизмерва със скоростта на светлината, а със скоростта на интернет“. Мисленето, съзнанието и ценностно-потребителската сфера се променят. Ето защо „пътните магистрали са полезна инфраструктура“, но не за сметка на класическите пътища към знанието. Всъщност „почти чудо е – казва преди повече от петдесет години Алберт Айнщайн, – че днешните методи на обучение още не са съвсем удушили свещената любознателност на човека“. Достъпът до информация не е гаранция за образованост и интелектуално израстване, тъй като знанията и уменията се овладяват в диалог. В областта на чуждоезиковото обучение лингводидактологията е призвана да реши проблема със структурирането както на времето, така и на пространството на образованието и образованецът се езиково и цивилизационно човек. Време е да се помисли за разработването на макролингводидактология и микролингводидактология със специфични изследователски обекти и пространства за практически приложения.

**Проф. д.ф.н. Димитър Веселинов,
главен редактор**